

Mihaela Beleaua

POEZII PE APE

Mihaela Beleaua

POEZII PE APE

POEZII PE APE

Libris Editorial 2014

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BELEAUA MIHAELA

Poezii pe ape / Mihaela Beleaua. - Brașov : Libris Editorial, 2014

ISBN 978-606-93827-3-8

Director Editorial: Dana Anghelescu

Design copertă: Wizzdesign

Desene: Voichița Tudoriu

Tehnoredactare: Irinel Merlușcă

© Libris Editorial, 2014

Libris Editorial

Str. Mureșenilor nr. 14 Brașov, România

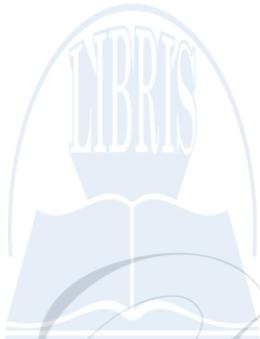
Tel: 0268 477 799, Fax: 0268 477 798

E-mail: office@libris.ro

Web: www.libris.ro

Librăria online **www.libris.ro**

Respect pentru oameni și cărți

Dedicatā

Mamei. Pentru smerenie.
Tatălui. Pentru Tot

Această carte este o contribuție la
frumusețea acestei lumi.

METAFORA

Fiecare zi care crește în mine
E mugurul luminii ce naște o pâine.
Mușc din liniștea pământului frânt,
Și ascult și tac și mănânc
Și ascult.

Aud pe sub ape cozile peștilor,
Aștept peste țărmuri copitele cailor.
Mă rog peste toate,
Între toate eu sunt,
Îmi râde un cântec
Și-mi cântă un gând.

Fiecare om ce-mi cunoaște lumina
Ascultă și tace și mănâncă
Furtuna.

Se sparg pe alei secundele mele,
Alerg peste toate albinele lumii,
Sunt rugă din miere,
Cu săni de văpăi.
Sunt ziua și noaptea, clepsidră perfidă,
Mănânc tot nisipul știutelor căi
Și râd cu soarele, la tine în inimă.

Apoi ...
Mă retrag în chilia sufletului.
Eu sunt ! Eu sunt !
E liniște. Plin. Pace.
Tac. Și mănânc. Și respir. Și ascult.

TRANSFORMARE

Dacă mă gândesc la tine
Simt cum picioarele devin izvoare
Care șerpuiesc printre rădăcinile munților
În lumina verde a cerului.
Simt cum mâinile aruncă aerul
Undeva, deasupra galaxiei
Pentru cei care nu respiră verbul iubirii,
Încă mai departe ajunge neliniștea
Ce-o simt când mă gândesc la tine.
De ce am atâtea cuvinte să te îmbrățișeze ?
De ce există atâtea moduri în care
Să pot descoperi că tot Universul se gândește la tine
Și prin mine ?

DELFINUL

(lui Gabi Oană)

Ai valsat printre decoruri.
Ți s-a înălțat inima ca o fereastră
Și au intrat brațele luminii.
Ai plecat.

Am auzit întotdeauna
Îngerii tăi pitiș în scorbura
Unei note muzicale.
Așteptam cântecul. Părea fără sfârșit.
Mistuitar se aşeza în suflete
Și râdeam.
Râsul plin al unei povești,
Când un domn scoate din buzunar

O seară. O seară ce se revarsă
Peste trotuare, peste adrese,
Peste orice fel de tristețe,
Peste piață plină de nori,
Peste firele de calcule,
Peste moarte, până în ocean,
Până la delfinul cocoțat
Pe hohotul unui val, undeva Sus,
Pe nota cea mai senină,
A unei alt fel de operete.

CONSTATARE

Când hotărâm să alungăm iubirea
oricăruia dintre noi,
Stratul de ozon e străpuns de săgețile
Otrăvite ale secundelor.
Stinghere, ele își pierd strălucirea.
Nu poți respira trădarea, indiferența sau
Îndoiala ca amăgire.
Timpul moare sugrumat de atâtea clipe
Murdare.
Tu-statue,
Mai ai puterea să iezi de pe pat
Pălăria și să arunci din ușă, de la bucătărie
Un rest de simțire târzie.

Peste tot ce a fost.
Ca o uimire-iertare.
Ca o trezie.
Ca un prim pas pe cărarea în sine.

CÂNTEC FĂRĂ SFÂRSIT

Cuvintele goale
Sunt ca femeile- călător- nude
Pitite după miezul nopții.
Afișate pe ecranul ochilor,
Goale ca un drum umblat,
Tot mai curate după băi
în iluzii...
Trec anii până naștem vocația
Vorbelor pure,
Jocul metaforelor
Prinse în logica verbului.
Păsările acestea sunt rare,
Ca niște tablouri suprarealiste,

